

кона о радњама за стицање права на рад искључиво јавно правног карактера. На овом не мења ништа последња реченица става 2 овог §-а, јер је она само ближе објашњење претходне реченице и има само то значење, да и поред обавезе протокације фирме у смислу Трговачког закона постоји обавеза испуњавања одредаба З. о р. које је неопходно и једино потребно за стицање права на обављање радње. Ова интенција закона види се још јасније из одредбе §-а 97 (2) по којој молилац може да на основи поднете пријаве отпочне радом и без овлашћења, ако власт у року од 15 дана не донесе одлуку по његовом поднеску или га у истом року не позове да поднесе недоштајуће податке.

Што је речено за овлашћења и дозволе по З. о р. важи по предажном наређењу § 446 (1) истог Закона и за одобрења издана од надлежних комора по Закону о радњама од 29 јуна 1910 године, до дана ступања на снагу З. о р. од 5 новембра 1931 г. т.ј. до 8 марта 1932 год. Ова одобрења су пуноважни докуменат, којим се доказује право дотичног лица на обављање радње именоване у тим одобрењима и замењују „овлашћење” по важећем закону. Ни по ранијем ни по важећем закону та уверења не могу застарети, како је то претпостављено у неким одлукама по молбама за протокацију.

Службене новине Бр. 186. — LXXVIII од 15. августа, 1932. год.

ЗАКОН

од 2. јула, 1930. год.,

о разрезавању и наплаћивању приреза на непосредни порез трговачких, индустријских и занатских комора

§ 1. — (1) Трговачке, индустријске и занатске коморе могу за покриће оног дела издатака, који не могу покрити сопственим приходима и таксама разрезати прирез на основи пореза на приход од радња, предузећа и занимања као и на основни порез на добитак предузећа обвезних на јавно полагање рачуна.

(2) На плаћање овог приреза обавезна су сва физичка и правна лица која на подручју коморе воде један трговачки, индустријски и занатски обрт (радњу) или предузеће, подразумевајући овде и банкарска, саобраћајна или рударска предузећа, уколико нису изузета овим законом или законом о организацији коморе, као и оне задруге које имају право гласа код коморских избора.

(3) Прирез за коморе разрезаваће се и на порез од 1.2⁰/₀₀ коме су по члану 86, став други, Закона о непосредним порезима подложна предузећа обвезана на јавно полагање рачуна.

(4) У сврху праведне расподеле приреза може се за поједине пореске облике и за друштвени порез из другог става члана 86 Закона о непосредним порезима одредити различита стопа приреза.

(5) О висини прирезне стопе закључују коморе у пленарној седници приликом утврђивања годишњег буџета, а за основу утврђивања њезине висине служиће разрез државног пореза у протеклој години. За доношење закључка о различитој висини приреске стопе по ставу 4 потребна је већина од две трећине гласова присутних чланова (већника). Коморски буџет мора се изложити у коморском уреду на увиђај свима члановима (већницима) коморе најмање 8 дана пре одржавања пленарне седнице која има да расправља о буџету.

(6) Коморски прирез до 8% одобрава изузетно од прописа последњег става члана 20 Закона о изменама и допунама Закона о непосредним порезима од 28 марта 1929 год. надлежни бан приликом одобрења годишњег буџета, односно за коморе са седиштем у Београду Министар трговине и индустрије. Коморски прирез већи од 8% одобрава Министар трговине и индустрије у споразуму са министром финансија.

§ 2. — (1) Прирезу за коморе подложне су и подружнице појединаца, друштава, правних или других колективних лица, чије се центре налазе на подручју друге коморе.

(2) Прирез на порез филијалних радња иде у корист коморе на чијем се подручју филијала налази.

(3) За разрезивање овог пореза меродавне су одредбе члана 44 и члана 88 Закона о непосредним порезима од 8 фебруара 1928 године.

§ 3. — (1) Лица, обвезана на плаћање приреза за коморе (§ 1 ст. 2), а која из ма каквог разлога не плаћају државни порез или плаћају само толики порез, да би коморски прирез износио мање од 25 динара, дужна су плаћати комори годишњи допринос по нарочитој лествици, коју ће на предлог коморе одобрити бан, односно за коморе са седиштем у Београду Министар трговине и индустрије.

(2) Предузећа обвезана на јавно полагање рачуна као и паробродска предузећа и бродоградилшта уопште, која су из ма ког разлога ослобођена од плаћања пореза или уживају какве друге пореске олакшице плаћаће допринос по лествици, коју ће на предлог коморе одобрити бан. Максимални допринос по овој лествици не сме бити већи од 50.000.— динара нити износити више од 0,5% од друштвеног капитала уложеног у предузеће и подложног порезу.

(3) Паробродска предузећа плаћају допринос онај комори у чијем подручју имају главно седиште. Ну ако је седиште једног поморског паробродског друштва у подручју једне коморе која не граничи с морем, плаћаће се допринос оној приморској комори у чијем је подручју фактично главно комерцијално седиште предузећа.

§ 4. — (1) Плаћању чланског доприноса комори не подлеже радње и предузећа, која су одредбама тач. 1, 3, 4, 5, и 6 члана 46 и тачке 1, 2, 5, 9, 10 члана 76 Закона о непосредним порезима ослобођена од плаћања пореза.

(2) Док за домаћа поморска бродарска предузећа и бродоградилшта важи повласти-

ца по чл. 99. Финансијског закона за 1928/29 годину о ослобођењу од плаћања приреза за трговачке коморе неће она плаћати ни допринос у смислу става 2 § 3.

(3) Исто тако не подлеже дужности плаћања приреза или доприноса са трговачку, индустријску и занатску комору француско грађевинско друштво Батињол и немачко друштво Гуте Хофнунгсхите у погледу радова, на које се односе закон од 15. јуна 1929 године и закон од 20 априла 1930 године.

§ 5. — Државна предузећа, подложна порезу у погледу добитка, постигнутог у пословању са приватним лицима, плаћаће прирез на порез, који им буде по тој основи разрезан.

§ 6. — У крајевима, у којима се самостално вршење услуге за накнаду сматра обртничким послом, наплаћиваће се прирез од оног пореза, коме су таква занимања подложна.

§ 7. — (1) Прирезе за коморе и доприносе у смислу чл. 3 редовно разрезане дужне су наплаћивати државне пореске власти уз државни порез, а на начин предвиђен Законом о непосредним порезима и књижиће их према прописима, који важе за књижења самоуправних приреза. Прирези и доприноси доспевају за наплату уједно са државним порезом.

(2) У погледу осигурања, принудне наплате и ненаплативости приреза и доприноса важи Уредба о осигурању, принудној наплати и

ненаплативости пореза од 19 новембра 1928 године Бр. 148000.

(3) Пореске власти дужне су, да крајем сваког месеца обрачунавају и доставе комори наплаћени прирез.

(4) Допринос редовно разрезан могу наплаћивати непосредно само коморе или уз припомоћ или суделовање општинских власти. У овом случају коморе су дужне, да општинама за рад накнаде трошкове, који се имају споразумно утврдити.

§ 8. — Прирез за коморе, који је до дана ступања на снагу овог закона разрезан по досадашњим прописима неће се накнадно разрезивати по овом закону, него ће се наплаћивати према већ учињеном разрезу, али на начин предвиђен у овом закону.

§ 9. — (1) Овај закон ступа у живот и добија законску снагу кад се објави у „Службеним новинама”.

(2) Ступањем на снагу овог закона преостају важити све одредбе ранијих закона, уредаба и правилника, који се односе на разрезивање приреза за коморе.

Службене новине Бр. 155. — LVIII од 11. јула, 1930. год.